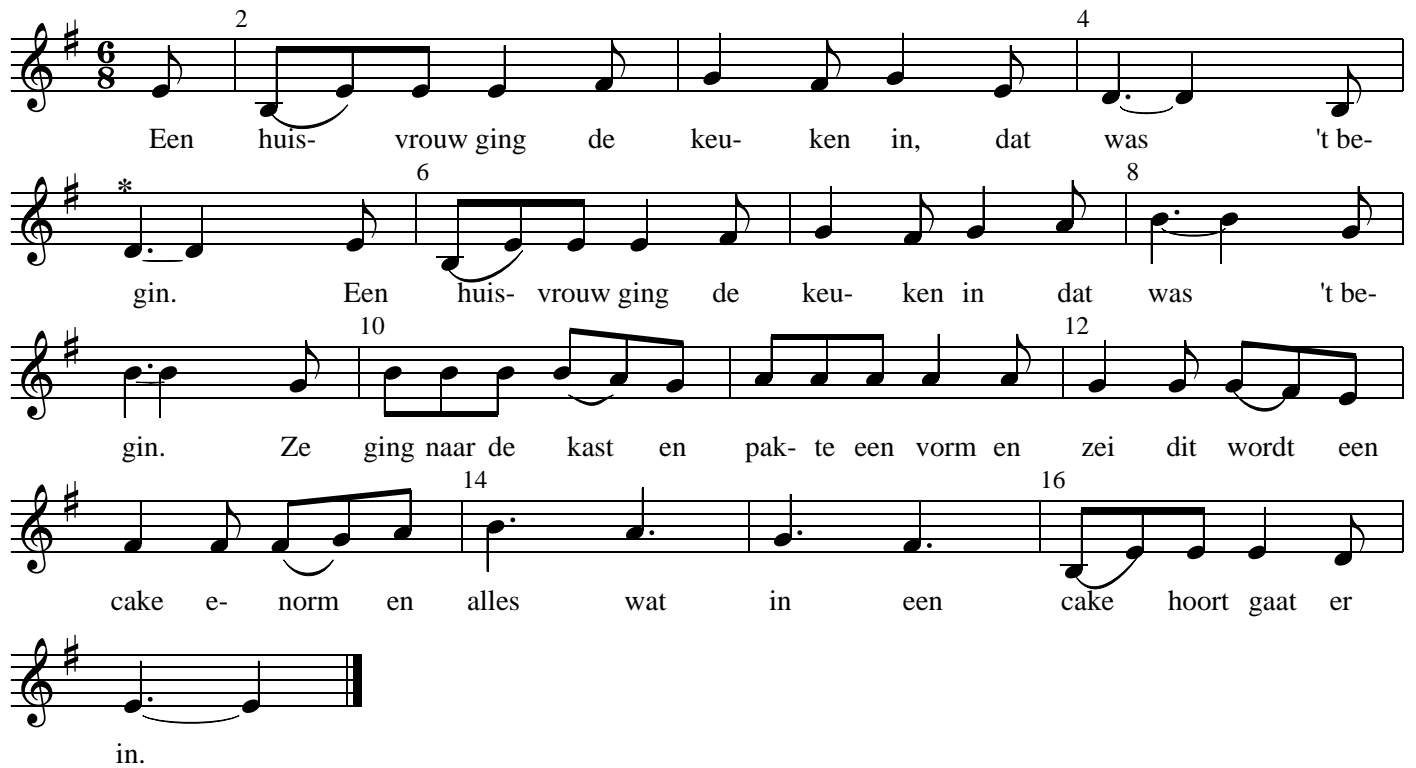

HET LIED VAN DE PAULUSCAKE

Een huis- vrouw ging de keu- ken in, dat was 't be-
gin. Een huis- vrouw ging de keu- ken in dat was 't be-
gin. Ze ging naar de kast en pak- te een vorm en zei dit wordt een
cake e- norm en alles wat in een cake hoort gaat er
in.

Ze woog de suiker en zeefde het meel - heel veel, heel veel,
ze woog de suiker en zeefde het meel - heel veel, heel veel.
Ze roerde de boter en klutste het ei
en ze mengde er wat vanille bij
en 't beslag ging schuimen en zag al lekker geel.

Ze zei: dat beslag moet vol met rozijn en krenten fijn,
ze zei: dat beslag moet vol met rozijn en krenten fijn.
De sukade voor 't groen en de kersen voor 't rood,
nu nog zout o wat wordt toch die cake van me groot!
Hoe volmaakt zal die cake met alles erin straks zijn!

En Paulus zei: Het oog kan niet zeggen tot de hand,
ik heb je niet nodig, ik zet je aan de kant - de kant.
Het hoofd kan niet zeggen tegen de voet,
'k weet best hoe ik zonder je leven moet
want dan praat dat hoofd toch een beetje zonder verstand.

Want een lichaam daar hoort van alles in en op en aan,
twee ogen twee oren twee handen twee voeten om te staan.
Ze hebben alle hun eigen werk
en samen zijn ze o zo sterk.
En zo hoort het - zegt Paulus- met jullie ook te gaan!